

సారాంశం

విడుదలు

కారు నిశ్శబ్దంగా పోతూవుంటే రాజుగారు వెనకసీట్లో ఓమూలకి విశ్రాంతిగా ఆనికూచున్నారు. అతనికళ్లు రోడ్డునీ జనాన్ని పరిశీలిస్తున్నాయి. తనమనుషులు ఇచ్చిన ఇన్ఫర్ మేషన్ ఏమాత్రం తప్పుకాదనే అతనికి అనిపిస్తోంది.

ఎందుకంటే రోడ్డుకి రెండువైపులా ఫాన్సీషాపులు. కంగన్ హాక్లు, బట్టల షాపులూ, ఫర్నిచర్ షోరూములూ, వీడియోపార్లర్లూ, బ్రాండ్ షాపులూ అన్నీ కళకళ లాడుతూ రద్దీగావుండటంతో అతడికి సంతృప్తి కలిగింది. అతను గత రెండ్రోజులు సివిమాహాక్ల దగ్గర తక్కువకాసు 'క్యూ'లనిగూడా పరిశీలించాడు. అవి కొండవీటి బాంబాడంతపొడుగున్నాయి. అప్పుడు టికెట్లు దొరకని తక్కువకాసు వాళ్లంతా పైకాసుల బుకింగుల మీదికి ఉప్పెనలా ఎగబడ్డమూ చూశారు రాజుగారు.

దాంతో ఈప్రాంతం ప్రజలకి తానుముందు అనుకున్నట్టుగానే తలసరి ఆదాయం బాగాఉందని నమ్మకం కుదిరింది. ఆదాయం సంగతెలావున్నా ఆనందంకోసం జనం డబ్బుఖర్చుకి వెనకతియ్యరని గూడా ఆర్థమైంది.

ఆధైర్యంతోనే పాతకాంట్రాక్టర్లకన్నా తాను నెలకి పద్దెనిమిదిలక్షలు అంటే సంవత్సరానికి రెండుకోట్లపదహారులక్షలు పొటవెంచాడు. అందువల్లే ఈ సంవత్సరం ఈనీటి సారాకాంట్రాక్టు తనకి వచ్చింది. చౌదర్లని మట్టికరిపించాడు తాను. రాజులంటే తడాఖాచూపించాడు.

కార్లో కూర్చున్నరాజుగారు టూత్ బ్రష్ మీసాన్ని సవరించుకుని ఖద్దరువొక్కా-జేబుకోంచి చుట్టబయటికి తీశారు. అది గోదావరి లంకల్లో పండిన పొగాకుచుట్ట. స్వయంగా రాజుగారే చుట్టుకుంటారు చుట్టల్ని. గుప్పున వెలిగించి దమ్ములాగు తూండగా కారు సడన్ గా బ్రేకుపడింది.

“ఏటా?” అన్నాడు రాజుగారు కిటికీలోంచిచూస్తూ డ్రైవింగ్ తో.

“ట్రాఫిక్ జామ్మయి పోయిందండి. ముందు బళ్లన్నీ కదల్చం లేదు” అన్నాడు డ్రైవింగ్.

రాజుగారు తల లోనికి లాక్కుని చుట్టవీలుస్తూ ముందు ఆర్డంలోంచి చూశాడు. ఓసీటీబస్సు ఆగివుంది. దానివెనక బాంబేడయింగ్ వాడి అడ్వర్టైజ్ మెంట్లు బోమ్మ

వుంది. ఓపిల్లచెయ్యినీ ఓకాటునీసాచి చీరనివరించి చూపెడుతోంది. ఆపిల్ల ఒంటి నిండా చీరవున్నట్టేషుందిగానీ అవయవాలు అన్నీ తెలుస్తున్నాయి. మొహం ఎలా వుందోనని చూడబోతే వల్లటి పోస్టరాకటి అక్కడంటించివుంది. అది చదివిన రాజు గారు ముఖం షిట్టితారు.

“సారాయి వందగామీములు మూడురూపాయలకే అమ్మాలి ? ఇదేంపోస్టరు?” రాజుగారు చుట్టని నోట్లోనించితీసి సరిగాచూడబోయారు గానీ ట్రాపిక్ క్లియరై బిస్సు కదిలిపోయింది. “ఇదేమిటి ? సారాని వందగామీములు మూడూరూపాయలకే ఎలా ఇవ్వటం ? అసలు ఎలా కుదురుతుంది ? ఈ అడిగేవెవరు ? పోస్టరువేసేందెవరు ? సారాదర తగ్గాలని ఎవడన్నా పోస్టరువేస్తాడంటే నమ్మడానికే వీలుకావటంలేదే?”

రాజుగారు చుట్టని రెండుసార్లుపీల్చి “ఒరేనన్నానీ! కార్ని పరిగెత్తించి ఎదురుగ్గా ఆ బస్సెనకపెట్టా!” అన్నారు.

ద్రైవరు నన్నాని యాంత్రికంగా ఆక్సిలేటర్నినొక్కి కార్నిచూకించాడు. ఒక నిముషంలో మూడువాహనాల్నిదాటి నీటిబిస్సు వెనకవుండి కారు.

“కాసేపు ఈ బస్సెనకే ఎక్లు” అన్నారు రాజుగారు పోస్టర్నిచదవడానికి ముందుకి వంగుతూ. పోస్టర్నిచూస్తూనే సుదురుచిట్లించాడు. విజయే తానువదివింది. సారాయి దర తగ్గాలని రాడికల్స్ వేశారు పోస్టరు :

“ఈనా కొడుకుల కళ్లలోనూ పడ్డాన్నమాట!” అనుకున్నాడు. ఏటి వీక్లవద్దే శం? ఉత్తరైదిరింపా లేక దీన్నిసాగిస్తారా? కొట్టివేయడానికి వీలేదనలే. రాడికల్స్ అంటే ఏవో చిన్నబ్బాయి ఇంతకుముందే చెప్పారుగూడానూ : ‘అల్లవ్వుకోడం ఆట్టేకుదర్లు సందాలడిగి సీకబోక్లనుకుటన్నారేవో గానీ ఆచిదగ్గర అదేంనడవదు. సందాలసీక బోల్లు యేరే, రాడికల్లుయేరే; రాడికల్లుంటే మరిరాడికల్సే. ఆడు జెప్పిందినకపోతే ఆడోనువ్వో, ఎవుదో ఒగుదే ఉంటాడు తర్వాత. అల్లదంతా పేరలల్ గొర్మెంట్ ! అసలు గొర్మెంట్ కంటే ఆల్ట్రేపవర్ ఫులో.’ అంటూ చిన్నబ్బాయి తనకి చెప్పినప్పుడు తాను తేలిగ్గాతీసేశాడు. ‘ఒరే కావునాయాలా ! నేను రాజునిరా ! గోదావరి రాజు లంటే ఏవోరే ! ఎడ్మినిస్ట్రేషను వనగా రూలింగు మాకుతెల్పినట్టు నీకేంతెల్పురా? అంచేతలాంటున్నావుగాని ఒకతరంకిందిదాకా ఇతి కత్తులుపట్టి రాజ్యాలేనినజాలిరా చూడుమరి ఎలా చక్రింతిప్పుతానో!’ అని తానన్నాడు. కానీ ఇక్కడికొచ్చింతరవాక స్వాటుమీద కాస్తజంకువేసిన మాటనిబం.

శాంతారావుని రాడికలు చంపేవారని విన్నప్పుడు ఈల్లనికాస్త జాగ్రత్తగా పట్టించుకోవాలేగానీ మరి తక్కువంచనా వేయొద్దని తెల్పింది. వాళ్ళ నాయకుడు గిరి ఖాషకాన్ని పోలీసులతో హత్యచేయించడంలో శాంతారావు పాత్రీవుందని సారావల్లాల్తో అందరికీ తెల్పి. అందుకే ఇప్పుడివాళ శాంతారావు వాళ్లచేతుల్లో ఘోరంగా చచ్చాడనీ తెలుసు.

శాంతారావుచావుతో సారా సామ్రాజ్యంలో రైడుఇన్ చార్జీలందరికీ గొంతులు దగ్గరపడ్డాయి. పాటని దాదాపు ఎనభై శాతం పెంచి తాను కాంట్రాక్టు తీసుకున్నందుకు చాదర్లు ఏద్యాయగానీ ఈ శాంతారావుచావుతో వాళ్లు సంబంధపడ్డారు. తామెలాగూవెళ్ళి పోతున్నారు. ఇక ఈరాజులు ఎలాచేస్తారోచూద్దాం అని ఉద్దేశం :

రాజుగారు చుట్టని బయటికి విసిరేశారు. "చీచీ ! కూద్రీవెధవలు. అంతకు మించి ఏంలలోచించి తగలడతారు ?" అనుకున్నారు.

కారు స్ట్రోఅయింది. "మళ్ళీ ఏమొచ్చితగలడిందిరా ?" అన్నారు రాజుగారు విసుగ్గా.

"ఇక్కడట్రాఫికు విపరీతంగా ఉందండయా. సూడండసలు ఒక్కడగేనా కదల్చానికీల్లేకుండావుంది." అన్నాడు ద్రయివరు కారుని ఫస్టుగేర్లోకిమారుస్తూ.

రాజుగారు చుట్టూచూశారు. అక్కడోసినిమా టాకీసువుంది. చీమలపుట్టలాగా జనం ! నైకిళ్లు, రిజలు, స్కూటర్లు, మోటారునైకిళ్లు, కార్లు పాదకారులు రోడంతా ఊరేగింపుతప్ప రోడ్డుకాదనిపించేటంతజనం !

కారు మెల్లిగాజరుగుతోంది. ఏదోకాలేజీ, ఒకఅస్పత్రీ, దానిపక్కనే పాన్ షాపూ, పక్కకిఎంబ్రిడోర్షూ ! దానిమీద తెల్లగా పోలీసుఫ్రేషనుఅన్న అక్షరాలు చూడ గానే రాజుగారికళ్లు మెరిశాయి. ఇంతలో కారుకదిలి ఏదోరిజనిగుద్ది మళ్ళీసాగిలగేంత లో ఓసిన్మాటాకీసూ, గేరుమార్పి క్లచ్వదిలేంతలోపల మళ్ళీ ఓపిన్మాటాకీసూ, టాకీసూ, టాకీసూ ఇద్దరు దాక్టర్లఇండ్లూ, పోస్టాఫీసూ, ట్యూబోరియల్ కాలేజీ, తర్వాత రాజగృహద్వారంలా తెరుచుకున్న రెండు నల్లరేకుతలుపుల సారాడిపో ! దానిముందు నైస్యంలా డిపో జవాస్తూ !

రాజుగారు కారు గేసరికే అక్కడ ఇద్దరు పోలీసుయన్లైలు. ఒక పోలీసు జీపు ఎదురుచూస్తున్నాయి. రాజుగారు దిగుతూంటే గాలి "రాజుగారు, రాజుగారు" అన్నమాటల్ని మోసుకుని పరిగెత్తింది.

క్లాస్ రూంలో కనకయ్య మాస్టారి కంతం వినిపిస్తోంది.

గోవిందయ్య అటువైపునడిచాడు. గదిగుమ్మంముందు నిలబడి "సార్" అని పిలిచాడు. కనకయ్య చెబుతున్న పాఠంపదిలి జయటికొచ్చాడు. గోవిందయ్య ఆతని ఇంటివక్క- కుటుంబీకుడు.

"ఏందయా : ఇట్లపిస్తావి ?" కనకయ్య మాస్టారు అడిగాడు.

గోవిందయ్య సీళ్లనములుతూ చెప్పాడు. "మీ అబ్బాయిని పోలీసులు పట్టుక పోయిను?"

"అఁ : : : !" కనకయ్యకు అర్థంకాలేదు ఒక్క-నిముషం.

"ఎందుకో తెల్పబడినది మీరు గిట్ల బడికిరాంగనె అట్లపోలీసులచ్చి ఇంట్ల జొర్రొసు. అరుగుమీద మంచంఉంటె దాన్ని గుంజిపారేకి తలుపులు తన్నుకుంట లోపలికచ్చిసు. మేం అందరం ఏందిరోకత అని వాకిట్లకుజేరెటొల్లకు దండా బజాయిందిసు. ఇగమీవోడు ఇంటెనుక గోడదునికి ఉక్కబోతాంటె ఎనుకనందుల ఇద్దరు పోలీసులు రడిగున్నుట. లటుక్కున పట్టుకోని తన్నుకుంట తీస్క-పోయిను. ఇల్లంత గందర్రిగోలంజేసి మీ ఆమెనుగూడ బూతులుతిట్టిను. పోలీసులైరి ఎవలెం జెయ్యలేకపోయినం." గోవిందయ్య చెప్పాడు.

కనకయ్య ఆదుర్దాగా "ఇప్పుడేం జేద్దాం ?" అన్నాడు.

"మీరు జల్లిన లీవుజెట్టిరాంది. పోలీసుచేళ్లకుపోయి అనలు సంగకేందో సూద్దాం" అన్నాడు గోవిందయ్య.

కనకయ్య అయోమయంగా హెడ్డాస్టరు రూంవైపువెళ్ళాడు. విషయంవిని హెడ్డాస్టరు కనకయ్య కేసిచూసి

"ఏందయో మీవోడులంగలతోని తిర్గతడా ఏంది?" అన్నాడు.

కనకయ్యకు తల కొట్టేసినట్లయింది. "లేదుసార్ మావోనికి లోకంజోలేపట్టది. వాని పుస్తకాలేందో వాదేందో !" అన్నాడు.

"ఏంలేకుంటె పోలీసులు ఎందుకు పట్టుకుంటరయా ? పోలీసుల కండ్లల్లపడ్డ దంటె లఫంగి కిందనే లెక్క !" హెడ్డాస్టరు నవ్వాడు.

కనకయ్య నొచ్చుకున్నాడు. "హాప్ డే లీవ్ శాంక్షన్ చేయండి" అని కాగితం మీద రాసిచ్చాడు.

హెడ్డాస్టరు వంకరనవ్వుతో కాగితమీద శాంక్షన్ చేసినట్లు సంతకంచేసి దాన్ని పేపర్ వెయిట్ కిందపెట్టి "నరే వెళ్లిరాండి" అన్నాడు వెటకారంగా.

కనకయ్య బయటికి వచ్చేసరికి గోవిందయ్య బడిపసారాలో వీడితాలుస్తూ నించు న్నాడు. అతన్ని చూడగానే కిందపారేసి వలస్తూ

"రాండి రాండి ముందుగాల పోలీసు స్టేషనుకుపోవాలె" అన్నాడు.

కనకయ్యకు వ్యవహారాలేమీ తెలియవు. జన్మలో పోలీసుల నీడకూడాసోకి ఎరగడు. ఇన్నాళ్లకి ఈ దొర్పాగ్యుడి ధర్మమా అని అదిగూడా అనుభవించబోతున్నాడు ఇంతకీ ఏష్పిండుకు పోలీసులు పట్టుకున్నట్టు? "అసలు సంగతేందయా నీకేమీ తెల్యదా?" గోవిందయ్యని అడిగాడు.

"నాకు ఎవరేం జెప్పలేగని, ఈ మధ్యన సారలొల్లి బతాందిగద. దాంట్ల మీనోవికి ఏమన్న సంబంధమున్నదేమొ! అందుకే పట్టుకపోయిసుగిగావచ్చు." అన్నాడు గోవిందయ్య.

"నేను నమ్మ! మావానికి అటువంటి సంబంధాలు ఏమిలెవ్వు. కాలేజీపోరగా నికి సారవంనాయితి నమందమేంది?" కనకయ్య అన్నాడు.

"ఓ సారూ! మానులు మంచొల్లుగానీ కెడ్డోలుగానీ పంచాయితులు, శదాయితులు అయినప్పుడు సంబంధమున్నదనిస్తే అందర్ని పట్టుకపోతరు పోలీసులు. ఎను మందోడు ఏందనిసూడరు" అన్నాడు గోవిందయ్య.

"అంచె ఇప్పుడు మనం నడుస్తానంగద. ఇక్కడేదన్న జరిగిందనుకో! దీంట్ల మందర్ని ఇరికిస్తరా?"

"తల్చుకుంచె క్షణంపట్టది. పోలీసులబలం మీకేమెర్ల సారూ!" గోవిందయ్య నవ్వాడు.

పోలీసుస్టేషను వచ్చింది. గోవిందయ్య, కనకయ్య లోపలికడుగుపెట్టారు. తెరుచుకున్న పులిసోరు లాగావుంది స్టేషను. దారికిరెండువైపులా ఇటికముక్కలు కోణంగాపాతి పులికోరల్లా తెల్లగానున్నం రంగుతోపున్నాయి.

గేబుదాటుకోంచే కనకయ్య పంచప్రాణాల విలవిలలాణాయి. రోడుమీదినుంచి తెలిసిన వారెవరన్నా చూస్తున్నారేమోనని తలవంచుకుని నడిచాడు.

"హూత్! ధూత్!:" ఎవడో పశువుల్ని అదిలిస్తున్నట్టుగాతోచి తలెత్తాడు కనకయ్య.

“ఎవడవురా? నక్కగ నడ్సుకుంటానవు? కూబ్!” చేతిలోలాతితో కనకయ్యని ఒక్కటివేళాడు కానిష్టేబులు.

గోవిందయ్య వారిచేలోపలే కనకయ్య పిల్లలు చురుగ్గావున్నాయి, నిశ్చేస్తుడై ఆగిపోయాడు. కళ్ళలోనీళ్లుతిరిగాయి.

“సారుకుతెల్వది, మాప్ కరోఖాయి!” అన్నాడు గోవిందయ్య కనకయ్యని పక్కకిలాగుతూ, పోలీసు వెనుదిరిగాడు.

“పోలీసుస్టేషన్లకు పచ్చెటపుతు ఎదురుంగ రావట్టుసార్! గీ పక్కెంటిడి రావాలె. అమీనసాబుకు ఎదురుంగరావట్టు” గోవిందయ్య చెప్పాకగానీ కనకయ్యకు తనుతిన్న దెబ్బకి భాష్యం అర్థంకాలేదు. కళ్ళలో ఊరిననీళ్లు చెంపలమీదుగా కారాయి. ఎంతఅవమానం! పోలీసుఅహంకారం ఇంత వికృతరూపంలో పుంటుందా?

పక్కనుంచినడిచి స్టేషను అరుగెక్కారు, ఇండాకా దెబ్బగొట్టిన పోలీసే మళ్లవచ్చి ఏమీఎరగనట్టు “ఏంగావాలె?” అన్నాడు పురుగులతో మాట్లాడుతున్నట్టు.

“మా పిలగాన్ని పట్టుకచ్చినట, ఎందుకోతెల్వది, అమీనసాబుతోటి మాట్లాడాలె సార్!” అన్నాడు గోవిందయ్య వినయంగా.

పోలీసు కాన్ స్టేబుల్ని “సార్” అనటం కనకయ్యకి చిత్రంగాతోచింది. అతనిమనసు ఉద్యేగంతో కుతకుత ఉడుకుతోంది.

“ఏవాడ మీది?” కానిష్టేబులడిగాడు.

“కాపువాడ” గోవిందయ్య చెప్పాడు. కానిష్టేబుల్ వెనుదిరిగి వెళ్లిపోయాడు. ఇంతలో మరొకడువచ్చి “క్యాహోసా?” అన్నాడు ఉర్దూలో.

గోవిందయ్య వాడికి అధేపాశంచెప్పాడు. వాడికిచెబుతుంటే ఇంకొక పోలీసు వచ్చాడు. వాడికిచెబుతుంటే మొదటివాడవెళ్లి దూరంగా వేపచెట్టుకింద నిలబడి సిగరెటు అంటించాడు. రెండోవాడు అంతావిని ఇద్దర్నీ అనుమానంగాచూస్తూ వరండా మూలతిరిగి మాయమయ్యాడు.

కనకయ్యకి, గోవిందయ్యకి ఏమీ అర్థంకాలేదు. అడిగినవాడు జవాబుచెప్పడేం?

“ఏందయా! అన్ని అడుగుదేగని జవాబులు చెప్పరేంది?” కనకయ్య గోవిందయ్యతో అన్నాడు.

“పోలీసు మామూలా అట్లనేవుంటదిసార్!” గోవిందయ్య నవ్వాడు.

ఇంతలో కనకయ్య మాస్టారిని కొట్టిన పోలీసువచ్చాడు. “రాండ్రీ అమీన్ సాబ్ పిలుస్తాండు” అని వెనుదిరిగాడు. కనకయ్య, గోవిందయ్య అతన్ని సరించారు.

యస్సయి మోజెస్ కుర్చీలో దిగేసినట్టు కూచున్నాడు. అకడి చాతీకీ, పొట్టకీ భేదం తెలికుండా వుంది. దానిమీద అడ్డంగా ఓబెట్టునిచుట్టి దానికోపిస్తోలు తగిలించు కున్నాడు. గుండ్రని ముంతకి చిల్లిచేస్తే అతని కళ్ళవుతాయి. చెంపలనిండా రెండు సీసాల దీరుపోస్తే ఎలావుంటాయో ఆలావుట్టివున్నాయి. పెదాలు రక్తాన్నితప్ప మరి దేన్ని ముట్టనని ప్రతిజ్ఞచేసిన వాటిలా ఎర్రగావున్నాయి. కనకయ్య మేష్టారిని చూడగానే

“ఏం గావాలా ?” అన్నాడు దర్పంగా.

కనకయ్య ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఎవర్ని ఇంత అమర్యాదగా పలకరిస్తున్నాడు ?

గోవిందయ్య చేతులుకట్టుకుని నిలబడ్డాడు. “ఈనె హైస్కూల్ల టీచరు. వీల్ల పిల్లగాన్ని మీరుపట్టుకచ్చింద్రోట, ఎందుకో తెలుసుకుందామని....” నసిగాడు.

“హైస్కూల్ టీచరైతె అమెరికా పెసీడెంటా ? చేతులు అట్లపెట్టినిలబడ్డ వేందిరా ? నీ కొడుకునెందుకు పట్టుకచ్చింద్రోని అడుగడానికొచ్చినావు ? అవును. ఐతేంది ? రాడికల్సుతోటి తిరుగుతే బొక్కలతోస్తం. ఏందయితే ?” యస్సయి తన అధికారపు డిగ్రీని కొలవడానికి వీల్లనంత స్థాయిలో అన్నాడు.

కనకయ్య దిమ్మెరపోయాడు. యస్సయి అంటే గ్రాడ్యుయేట్ అయివుంటాడు గనక శాస్త్రమర్యాదగా మాట్లాడతాడనుకున్నాడు. ఎదురుగా కుర్చీలున్నాకూచోమని అనలేదు సరికదా పైవించి దుర్భాషలు :

“ఏమొ మిటకరించిసూస్తానవేందిరా ? ఏంది సంగతి ? కనకయ్యని చూస్తూ అన్నాడు యస్సె.

“వ్వు.... ఆదికాదండీ !” కనకయ్య అనబోయాడు.

“వ్వు అంటానవు ? నీకే ఇంతయాష్ట ఆయితాందా ? స్కూలు టీచరువేమొ గాదుర మాదర్పోర్ : ఎక్కడెట్ల మాట్లాడాల్సి తెల్యదా ?” యస్సయిలేచి లాతీని చేతిలోమీద కొట్టాడు.

కనకయ్య అదిరిపడ్డాడు. “ఇదేమిటండీ : చెప్పేదివిసకుండా....”

“లంజకొడుకా ! నువ్వార నాకుజెప్పేది ?” యస్సయిలేవాడు.

“ఈ ఎదవయాపారంకన్నా హాయిగా మెచ్చానెలో నినేమాలుతీస్తూ కూసుసుంటే సరిపోయేది. మన గుమాస్తాపంతుళ్ళలాగ ఆడ చెట్లకింద తలకుమాసిన రచయితలు అనేకం ఉంటారు. ఎవుడో ఒగుణ్విబట్టుకుని సింగిలిడ్లీ, అరకప్పు కాఫీ ఇచ్చిస్తే అదిరిపోయేట్టు కథరాసిచ్చేవాడు. దాన్ని లోబడ్డెటు పిచ్చురుగా లాగిపారేసి జిల్లాల వారీగా అమ్మితే అప్పుటికప్పుడు పీదావదిలిపోయేది. ఎదవముండాగోల : ఈ సారా అంత కంపుయవారం మరోటిలేదనుకో!” రాజుగారు చుట్టముట్టించి గుప్పునపొగపడిలి “దాన్లో ఇంకోసుకముంది ఓపిచ్చురు తయారుకాగానే అమ్మేసి రెండోపిచ్చురుకి ప్లాన్ చేసుకోవచ్చు. ఇదలాక్కాడే: రాడికల్స్ వాళ్ళబొందానూ!” అన్నాడు

“మీరలాగంటే యెలాగండే: రాడికల్స్ గూడా నినేమాలు తీసేత్తున్నారుండే : అల్లు మనసారా బిజినెస్సులోనూ దిగారు. నినేమాల్లోకి దూకేరండి : సారా కాంట్రాక్టుల్లో పెట్టుబడేలేకుండా మేం రాడికల్స్ మి సుమా అన్లెప్పి బెదిరించి వాటాలు దొప్పీస్తున్నారు. నినేమాలుగూడా సవగ్గా మనకంటేగూడా మరీసవగ్గా తీసేస్తున్నారుంటే నమ్మండి” సారా సిండికేట్లో పావలాపార్లర్ అన్నాడు రాజుగారితో.

రాజుగారు నవ్వారు. “ఇలక్కూసో” అన్నారు దయగా. పావలాపార్లర్ భక్తిగా మోడాసీద కూచున్నాడు.

“సికిప్పుడు ధర్మసూక్ష్మం ఒగటిజెప్పానిను. వ్యాపారానికి పునాది మానవుడి బలహీనతే అన్లెప్పి శాస్త్రంజెప్తోంది. అది పూరాగా నిరూపణ అయిందిగూడానూ. సారాకి నినేమాకి తేడా ఏబన్నావుండా? వుంటే అదేంటోజెప్పు : అప్పుణ్నికాలిబర్ నాకు అర్థమైంది” అన్నారు రాజుగారు.

పావలాపార్లర్ చెవివెనకా, ముక్కుమీదా, చెంపలపక్కనా గీక్కుని “యూరేకా” అన్న ఘోషలో అన్నాడు.

“సారాని మగళ్ళమాత్రోవేతాగుతారండి. నినేమాని ఆదా, మగా అందరూ సూత్రారండి : అదీ తేడా!”

“చీచీ : నా సిండికేట్లో నువు పావలాపార్లర్ వెలా అయూవయ్యా : నువ్వి లాటి బుర్రోతక్కువవాడివని తెలిస్తే మినిష్టర్నిజేసి కూసోవెట్టేవాడివి. నినేమాకి సారాకి కనెక్షను తెలికుండా బిజినెస్సులోతెలాదిగావయ్యా” : ఆర్థి 5 విసుక్కుని “వినుమరి, నినేమాకన్నా సారాకి ధరెక్కువ. వొందగొములసారాకి కనీసం ఎక్కడైనా రెండన్నరకన్నా తక్కువుండదు. నినేమాఖరీదు ఎక్కడైనా ముప్పావలాకి ఎక్కు-

పుండరు. వందగ్రాముల సారానిషా అరగంటయితే, రెండుగంటల సినేమానిషా రెండేళ్లుపైగా పుండింది. అవలంతకన్నా ఎక్కివేసనుకో. నాదిన్నప్పడెప్పుడో కాంచనమాలవి జూసేను. ఆవిడకళ్ళని మరిపించగల గుంటవవర్తి ఇంతవరకూ సినేమాపీఠులో రాలేదు. అంటే నాలంటి యాపారవేత్తనే జయించేటజ్ఞం సినేమా కుందంటే ఇగ దానిఇలవ నీకుతెలిసుందాల ఈపాటికి : ఈ రెండుగూడానూ జనాన్ని ఋపించి డబ్బులుగొడిగేటియే : కాబట్టే సినేమాకి సారాకి కనెక్టును. ఇగపోతే రాడికల్సు సినేమాలు తీతన్నారన్నావే : అదినేన్నమ్మను. రాడికల్సును ఉపయోగించు కునేవాళ్లే అలాంటిసినేమాలుతీతారు. ఎలాగంటే ఈకాలపు ఆదపిల్లలకి పెళ్లిళ్లువు తాయా అంటూ నేనూ ఒకసినేమాతీతాను. ఎందుకూ ? అది నాకోసమవ్యగబట్టా ? అది ఈరోజుల్లో పేదనబ్బెక్కు. దానిమీద సినేమాతీస్తే గ్రాండుసత్నెను : అంచేత సినేమాలాగించేను. దాంతో ఏటయిందోనితెరికా ? సామాజికస్పృహో దానిబొందో అదేదోనాకుందనీ, దానెమ్మొగదరిగివన్నీ పెళ్ళింసలూ, డబ్బులూగుప్పించేవీరు జనం. అలాగే రాడికల్సుపేరుతో కొందరు సినేమాలుతీస్తున్నారు. ఆ సినీమాలకి నాకూపోలితలేదు. నా సినీమాల్లో వీరోయిన్లు రామ్ముమీదిగుడ్డతీయ్యరు. మరి రాడి కల్ సినీమాలో అన్నిఅవుపుతాయి, అదేంటంటే సన్నివేశం, సహజత్వంఅంటాడు. నా వీరోయిను నడంపూపించానికీ, నీ వీరోయిను కాలిపిక్కలు చూపించానికీ తేడా ఏమిటి : ఏమీలేదు. నీదోమునుగు, నాదోమునుగు : సముద్రంలో బంగారంపుంది. సువ్యోదారినించి వస్తున్నావు. నేనోదారినించి వస్తున్నాను. ఇంతకుమించి తేడాఏమీ లేదు సామ్మునివంతుకునేదగ్గర నాతో పోటీపడేవాడివి నాకన్నా వేరేఎలాగవుతావు ? అంచేత నీదీ నాదీ ఒకేకాతి:" ఆరిపోతున్న చుట్టని గుప్పుసేలాగి పొగనివూది "బతే సుక్కే అసలురాడికల్ పని నేనుఅనను. ఆల్లయేరేవున్నారు, ఆల్లతోనాకు ప్రమాదవే. కాని చెప్పేదెంతో నువు రాడికల్వికాదు. నీతోప్రమాదంలేదు. అదీసంగతి" అన్నారు రాజుగారు.

పాపలాపార్షర్ గిరుసతిరిగి అడ్డంపడితేచి "ఏమిటండీ మీతెలివి? మీ దగ్గర ఎంతజ్ఞానంపుంది?!" అని ఆశ్చర్యపోయాడు.

"సారాకాంట్రాక్టరుదగ్గరా, బోకల్స్ బోకర్ దగ్గరాతప్ప నిజమైనజ్ఞానం ఎన్నుడిదగ్గరావుండదు. ప్రపంచభాషనమస్తం సారాలోనూ, సానిదానిలోనూ కూరాడు జగవంతుడు : ఇదివాత్మజ్ఞానం" రాజుగారు చిరునవ్వునవ్వారు.

పాపలా కాంట్రాక్టరుబుర్ర కాంతివేగంతో నెకనుకి రెండులక్షల తొంభయి తొమ్మిదివేల ఏడువందల కిలోమీటర్ల వేగంతో అరనెకనుపాటు తిరిగి ఆగింది. 66

“రాత్రిలోల్లల నువు ఉన్నావుర ?” శివయ్య కొడుకుని అడిగాడు.

“ఏలోల్ల ?” కొడుకు అన్నాడు

“అలంకార్ టాకీసు దగ్గర సారదుకానంల ఎవనోన్న వరికి రొండుముక్కలు తీసివేసిగద :” తండ్రి మాటలకి కొడుకు నవ్వాడు.

“ఎవడే నీకు తెప్పింది ?”

“ఏమో అందరు అనుకుంటాండ్చిరా :”

“అంత అబద్ధం సారదుకాండ్లు బందుపెట్టుమన్నరు గద రాడికల్లు! ఆ సారదుకానపోడు జబర్దస్తీగ సారదీక్కచ్చి నక్షప బొయిండు. అప్పుడు రాడికల్లుపోయి సారదీన్నును రొండుముక్కలు తేళిండ్చి మనిషినిగాడు.” అన్నాడు నవ్వాపుకుంటూ.

“మరి కతగిట్లుబట్టిందేమిరా! బాంబులతోని, గొడ్డండ్లతోని, కత్తులతోనిపోయి సారతెచ్చెటోన్ని నడిమికివరికి. తాగబోల్లనుగూడ కొట్టి నానాగంద్రగోలం జేసినట్లు గాదుర.” తండ్రి సంశయంగా ప్రశ్నించాడు.

“ఎహె ఈకెకు తోకబుత్తది. ఉన్నది గింతయితే గంతజేత్తరు నేను తెప్పిందే కరక్టు” కొడుకు నిశ్చయంగా అన్నాడు.

“మరి నువ్వు లేనేలేవేమొగాదుర. కచ్చితంగ ఎట్ల జెప్పుతానపు ?” శివయ్య అనుమానంగా చూశాడు కొడుకుని.

“నేనెందుకు పోయిన ఇదువరదాక టూషనురేపోతిని రోజు అపేపోతాన నాకు దీని సంబంధమేంలేదు” కొడుకు మాటల్లో నిజాయితీ కన్పించింది శివయ్యకి “నిజమేలే ? వాడు రోజూ టయిముకిపోయి టయిముకే వస్తుండే” అనుకున్నాడు.

“సరె అన్నంతిని ఈరాత్రికి ఎక్కనన్నదోస్తులఇంట్ల పండుకో! ఎందుకైన మంచిది.” అన్నాడు.

“ఎహె! నేను ఆలోల్లల లేనంటె ఇనవేంది!” కొడుకు విసుక్కుని లోపలికి వెళ్ళాడు.

శివయ్య కొడుకు పోయినవై పేచూస్తూ జేబులోంచి వీడీతీసిముట్టించి పరండాలో మంచం వాలుకుని ఒరిగాడు. వీడీ అయిపోయేంతలో ఎదురింటి పుల్లయ్య వచ్చాడు.

“వన్నావే శివన్నా” అంటూ.

శివయ్య వీడిపారేసి లేచికూచుంటూ “లేలే! ఏంసంగతి?” అన్నాడు.

“నంగతేమున్నది? రాడికలోళ్ల ముచ్చట ఇన్నవా! మనుసులనే నరికిపారేత్తా న్నోట” అన్నాడు పుల్లయ్య.

శివయ్య నవ్వుతాడుకుని “ఎవడయ్య జెప్పింది? సారధర తక్కువజెయ్యి మనుడు గూడ తప్పేనా? ధరతక్కువజేకేదాక దుకాండ్లు బందుపెట్టుమన్నాడు. ఇన కుంట నడుపుతే పోయి బందుబెట్టితాండ్లు. దీంట్లతప్పేమున్నది? వాడెవడో కొత్తొడు వచ్చి నెలకు ఇరవైలచ్చలు పాటపెంచినట్లు. ఆసొమ్మంత యాస్సుంచిఎట్లది? మన మీద నూకిండు. అంటె లీటరుసారకు పదిరూపాయలు పెంచుండు. ఎవడుగట్టాలె ఇదంత?” అన్నాడు.

“మరి తాగుడుబందుజేస్తేపోలే?” అన్నాడు పుల్లయ్య. “ఇగో వీచ్చిముచ్చట్లు బెట్టుకు, తాగుడుబందుజేసుడంటె కుదిరేవనేనా? నరింగజెప్ప అదిఅనబయిద్దా? కాదుగాకకాదు. అంతటితోటి ఇగ ఎట్లయినా తాగుతాన్నోని రేట్లుబెంచుతావు? ఎవడవురా నువ్వు? నీకోసంగతెచేసేనా? కలెక్టరు పాటమీద ముప్పైవర్సెంటు పెంచినోనికే రాంబ్రాక్టు ఇన్ననని కూసున్నడట. ఎక్కేనా? అందుటితోని ఈరేటు మనకచ్చింది. ఇదంత గొర్రెంటు పుట్టిచ్చిన లొల్లేగని సారముస్తాజర్ల పనిగాదు. పాపంవాల్లు నల్లగ మాములాజేస్తోని యాల్లపొద్దుగాల బయటపడ్డామనే నూస్తరు. ఏ పాక్టీవోడు అడి గినా సంవాలిచ్చి పంపిత్తరుగని పంచాయితికి దిగరు. ఎందుకంటె యాపారం ఎల్లారె గద!” అన్నాడు శివయ్య.

పుల్లయ్యలేతి యంగీని పైకికడుతూ “మవుజెప్పినయన్ని నాకుతెల్వదా? పోలీ సుల అరాచికం ఎట్లున్నదో నూడమని జెప్పటానికై అచ్చిన. కనుకయ్య సారు కొడు కును పట్టుకుపోయినోట నా కొడుకుయాడవున్నాడని సారుపోతె ఆయినెనుగూడ రిట్టికొట్టి పంపినోట గట్ల నడుస్తోందిరాజ్యం.” అన్నాడు.

“అందుకే మరి ఇది పోలీసు రాజ్ఞెం తుపాకి రాజ్ఞెం” శివయ్య అన్నాడు.

“అట్లనేవున్నది వీని పెండ్లాల మాదుగులు.....” పుల్లయ్య వెనుదిరిగి పోడంతో మిగతా మాటలు వినపడలేదు శివయ్యకు.

పక్కనేవున్న వైష్ణవాలయంలోంచి వీదోరికార్లు గోలగావిన్పించటంతో “సీలొల్లి పెండ్లాం.....! ఇగ తొమ్మిది బనాది? మొదలబెట్టిను?” అని మంచం మీద ఊసుగుతన్నాడు శివయ్య.

కొడుకు అన్నంతని బయటికి వెళ్ళటం ఆరడికి తెలీదు. ఏరాతో) ఉలిక్కిపడి లేచాడుశివయ్య ఎదురుగా వీధిలైటు వెలుతురులో పోలీసులు కచ్చించారు.

“లేలే ! నువ్వేనార ఇంట్ల మొగోనివి ? నీ కొడుకు యాడున్నాడు? తలుపులు తియ్యమను” ఎవడో అంటుండగానే ఇంకొకడువెళ్ళి తలుపులు ఖాదాడు.

ఈ గోడవకి శివయ్య భార్య తలుపులుతీసింది. పోలీసుల్నిమాసి కీడుశంకించింది. “ఏంది ఏంది” అన్నది కంగాడగా బయటికివస్తూ.

పోలీసులు శివయ్యని చెయ్యిపట్టుకుని లోపలికి లాక్కొచ్చారు. “ఏడి నీ కొడుకు ? ఎక్కడున్నాడు?” మొవటుగా అడిగారు.

“ట్యూషనుకని పోయిండు అక్కన్నే దోస్తులింట్ల పండుకుంటడు” శివయ్య చెప్పాడు బెదురుతూ.

“దోస్తుల ఇల్లెక్కడ ? పోలీసు అడిగాడు.

“ఏమో మా కేతెల్లె? మేమెందుకు బాడబొయినం ?” తల్లి అన్నది.

“మరి ఏమెక్కనే నీకు దొంగముండా? గాడుదులందర్నికని దేశంమీదపారేసు దెరికేనా ? నీ కొడుకు అంతమొగోదా ? సారమాములా బందువెట్టిస్తాడా ?” పోలీసు ప్రశ్నించాడు.

“అదంత మాకేమెరుకనయ్యా; బయట వాడేంజేస్తదో మాకెల్లెలుస్తది” శివయ్య అన్నాడు.

పోలీసు శివయ్యని ఈడ్చితన్నాడు. “బలికనాదిరలంజూడకా; అడిగించానికి జెప్పునాఅంటె వదురుతానవు ?” మళ్ళితన్నాడు. భార్య అగ్గరాబోయింది. పోలీసు అమెని లాగిసారేకాడు ఆస్తి విసురుగా దూరం వెళ్ళివడింది.

“లక్ష్మీ ! మీరెందుకే ఈ యవారాలన్నీ; లంగలతోని దొంగలతోనితిర్కి సంపాయింతుకతింటానారు ? ఖానూన్ ఊకుంటదనుకుంటానా ? కత్తిబెట్టి చంపుతం థాంచెత్ ?” ఆమెని తన్నడానికి అధికారపునానాలు ధరించిన పోలీసు టూటు కైకి లేచింది.

* * * *

పూర్వం ఏకశిలానగర ప్రాకారంగాఉన్న కోటగోడకాస్త దూరంగా కన్నిస్తోంది ఆ పడిమంది ఆగారు ఒకడు లోపలికి నడిచాడు. అది సారాదుకాణం. 969

“బందువెట్టాల్నిచెప్తె ఎందుకు నడుపుతాను ?” అ యువకుడు యజమానిని ప్రశ్నించాడు.

గద్దెమీదకూర్చున్నతను తలెగలేశాడు. “ఎందుకు బందుపెట్టాల్సియా? ఏం సంగతి?” గద్దెదిగాడు.

“ఎందుకుబందుపెట్టాల్సి?” వచ్చినయువకుడు సారాజాడీని కిందికిలాగాడు. అదికిందబడి భక్తనంద్రలైంది. సారాతాగుతూకన్న ఒకరిద్దరు బయటికి పారిపోయారు.

ఆ గొడవకి బయటవున్న మిగతావారుకూడా వచ్చిచేరారు. బల్లల్ని వెంచీల్ని విరిక్కొట్టారు. యజమానిని పట్టుకునితన్నారు.

ఆ సారాదుకాణానికి ఫర్లాంగుదూరంలో పోలీస్ స్టేషన్ వుంది. వార్త ఎలా చేరిందోగానీ హెడ్ కానిస్టేబుల్ సుబ్రహ్మణ్యం నలుగుడు పోలీసులతో పరిగెత్తు కొచ్చాడు. సైకిళ్లు దిగిసిగగానే లాఠీలతో ఉరికారుసారాకొట్లోకి.

వాళ్లంతా మష్టిలోవుండటంవల్ల సారా కాంట్రాక్టరు మనుషులనుకున్నారు ఆ యువకులు. వాళ్లు ఎవరైనా గానీ వాళ్లతో గొడవ పడదలుచుకోలేదు. అందుకే లోపలఉన్న యువకులు బయటికివచ్చి కోటగోడవైపు పరుగుతీశారు. పోలీసులు వెంటడించారు. కానీ యువకులు అందేటట్టు కన్పించలేదు. పోలీసులు కొంత దూరం తరిమి వెనుగిరిగారు. హెడ్ కానిస్టేబుల్ సుబ్రహ్మణ్యంమాత్రం మరింత దుండుకువెళ్ళి తరిమాడు. ఒకయువకుణ్ణి వెనగ్గావెళ్లి కాలరందుకున్నాడు. ఆ యువకుడు ఆలస్యంచేయలేదు. కత్తితీసి సుబ్రహ్మణ్యంపై పొడిచాడు. తప్పించుకోవడానికి వెనక్కి వంగాడు సుబ్రహ్మణ్యం. కత్తిఅతనిదొక్కకి కాస్తంతరాచుకుని పోయింది. పెద్దగాయమేమీకాలేదు. గీచుకుపోవటంవల్ల రక్తంమాత్రం తాగా కారుతోంది.

మిగతాకుర్చీళ్లు దొరక్కండా తప్పించుతున్నారు.

పోలీసునే పొడవగలిగిన ధిక్కారానికి పోలీసులకి వెళ్ళింది. చేతిలోఉన్న లాఠీలతో అక్కడవున్నవాళ్ళని ఇష్టంవచ్చినట్టు బాదారు బండయూతులు తిడుతూ.

* * * *

రాజుగారు గదిలోకిరాగానే కలెక్టరు చిరునవ్వునవ్వాడు.

“రండి రండి” ఆహ్వానించాడు.

రాజుగారివెనక కంపెనీ ఆడిటర్ గూడా ఓఫైలు పట్టుకుని వచ్చాడు. ఆఫైల్లోంచి ఓ కాగితంతీసి రాజుగారికి అందించాడు ఆడిటరు. రాజుగారు దాన్నందుకుని కలెక్టరుకి ఇచ్చాడు.

“ఏమిటిది ?” కలెక్టరు అడిగాడు దాన్నందుకుంటూ.

“మెమోరాండం : పరిస్థితి ఇలాగేవుంటే వున్నన్నిరోజులు గవర్నమెంటు రెంటల్ మేంకట్టలేం. దానికి రాయితీఇవ్వాలని ఎత్తైనా సూపర్వైంటుగారికి మెమోరాండం ఇచ్చాం. దానికొసీఇది.” రాజుగారు అన్నారు.

కలెక్టరు నొసలుముడివేశాడు. “పరిస్థితి ఇలాగే ఎందుకుంటుంది ? చాలా మందిని ఆరెస్టుచేస్తున్నాం. త్వరలో అణిచేస్తాం” అన్నాడు.

“నాకు నమ్మకం కుదురటంలేదండి. మీ పోలీసుల్నే పొడిచి అవతలపారేస్తుంటే ఇక మారెలా ధైర్యంఉంటుంది చెప్పండి ?”

“పొడిచినవాడు దొరికాడుగద వాడిచట్టాలు వలిచేశాం మరోదెవడూ మళ్ళీ అలా చేయకుండా. పోలీసులుగూడా దిగజారకుండా వాడికి అసిస్టెంటుయస్పయి, ప్రోమోషనూ, ఇంటిజాగా, పదిహేనువందల నగనూ ఇచ్చాం. దాన్ని మా డిసార్డుమెంటు ఛాలెంజ్ గా తీసుకుంది. నలిపిపారేస్తాం వెళవల్సి” కలెక్టరు ఆవేశపడ్డాడు.

“ఈలోపల మా ఆదాయం పడిపోతుందే. ఈ దసరాసీజన్లో విజినెస్సంకా పోయింది. ఆనలుకండేలాభాలన్నీ ఇప్పుడే. మామూలురోజుల్లో ఏముంది ? మాకు రోజుకి లక్షరూపాయల రాబడిపోతుంది. ఇంక ఈ మాములా నడిపి ఏంలాభం ?”

“పోలీసుల్నిచ్చాంగదా : షాపులు వడవడానికి ?” కలెక్టరు ప్రశ్నకి రాజుగారు సుదురుకొట్టుకున్నాడు.

“అదేంలాభంనండీబాబూ : తాగడానికి వచ్చినవాడు పోలీసుల్నిజూసి ఎనక్కిరిగిగెళ్ళిపోతున్నాడు. ఆశలే ఎప్పుడు ఎవుదొచ్చి ఏంజేతాడోననిభయం. ఐనాతెగించి తాగటానికొస్తే పోలీసులు. పోలీసులముందర ఎవడుతాగుతాడండీ ?”

“మీరేం పెర్రీఅనకండి. ఇది ఇకనుంచీ మీననుస్యకాదు. మాకుఛాలెంజి, దీని అంతుచూస్తాం” కలెక్టరు అన్నాడు.

* * * *

అదినగరంలో బాగా సారా అమ్ముడయేషాపు. మామూలురోజుల్లో అక్కడ కాల్చిన నూంసంముక్కలు, వేయించిన ఉప్పుశనగలు అమ్మేవాడు రోజుకి రెండొందలు సాంపాయించగలడు. అలాంటి సారాకొట్టు ఇప్పుడు చిన్నబోయివుంటి. ఐదారు గురు పోలీసులు, ఎముకలుదొరుకుతాయే నని వచ్చిన రెండుకుక్కలు, మూడునాలుగు

పండులూ మాపూం పున్నాయక్కడ. దానిక్కొస్తదూరంలో నీటి బస్సుస్తాండుపుంది. ఆ బస్సుస్తాండువెనక పెద్దడ్రైనేజీవుంది.

సాయంత్రం ఆరుగంటలపుడుండగా అక్కడ జనం నేల ఈనినట్టు వుంటారు. అలాంటివేళ ఒకరికైలో ఒకాయనవచ్చి బస్సుస్తాండులో రిజిడిగాడు. జేబులోంచి చిల్లరతీసి ఇవ్వబోతుండగా అతడివక్కసుంచి ఒకజీవు శరవేగంతో అతన్ని తాకినంత పనిజేసి దూసుకుపోయింది. ఆ అదురికి అరసు తూలాడు.

అంతజనంలో అది అంతవేగంగా ఎలావెళ్లగలిగిందో ఎందుకువెళ్ళిందో తెలుసుకునే లోపలే మరోశీపు అతన్ని నిబంగానేతాకి దూసుకుపోయింది. అతడు కిందపడి విఠ్ఠాంతుడై లేవబోతుండగా మరో బదాచుజీవులు అలాగేరావటం పక్కనందులోకి దూసుకువెళ్ళటం జరిగింది. తాను చచ్చుఇన్వార్షిన రిజివాటు బవులేడు. జనం చెల్లా చెదురయారు.

బారెడు పొడుగున్నబడినెలు, బాకులు రయ్ రయ్మని దూసుకువచ్చిపడు తున్నాయి. అవి ఎవరికీ తాకలేదన్నమాటేగానీ తాకితే ఇద్దర్ని దూసుకుపోగా మరి మూరెడు మిగులుతాయి. జీవుల్లోంచి పోలీసులు తుపాకుల్తోనూ, మామూలుదుస్తుల్లో పున్న సారాకాంట్రాక్టరు మనుషులు బరినెలు, దుడ్డుకర్చిల్తోనూ దిగారు. రోడ్డుమీదా, సందుల్లో జనాన్ని భయపెట్టి పరిగెత్తించారు. జనం వీతావహాలై పారిపోయారు. ఏం జరుగుతోందో, ఎందుకు జరుగుతోందో ఎవరికీ అర్థంకాలేదు.

సారాకొట్లో మరీ తాగకుండా ఉండలేనివాళ్లు ఇద్దరు ముగ్గురు కూచునితాగు తున్నారు. కాస్తంత ఎక్కువైపోయిందేమో వాగ్వాదంలోకిదిగారు.

వాళ్ళవీపులమీదా, తలకాయలమీదా లాఠీలు మోగాయి.

“బాగతాగి ఒరుగితున్నరేందిరా ?” పోలీసులు బ్యాండు బజాయించారు.

తాగుబోతులు లబోదిబోమన్నారు. “లంజకొడుకుల్లార! శేతులకట్టెలున్నాయని కొడుతారబోషిడికే! మిమ్ములనేమన్న అన్నాముర. ఓర్వీయమ్మ తల్కాయెవలు గ్లాటింతురో!” అని తిడుతూ ప్రితిఘటించారు.

పోలీసులు రెచ్చిపోయి తాగుబోతుల్ని పొర్లించి కొట్టారు. షాపుయజమాని గొల్లుమన్నాడు. “ఉకోందిగి ఉకోందిగి ఆయింత వచ్చేబోల్లను రాకుంట జేక్షరాచిందిగి మీరుగిట్టకొడితే ఇంక ఎవడన్నవస్తడా దుకాండ్లకు ?” పోలీసులకు అడ్డంవెళ్ళాడు.

“ఐతే తాగి మమ్మల్ని తిడ్డ రాపీల్లు ?” పోలీసులు షాపువాణ్ణి లాగేశారు.

నాల్గేమన్నరయా ? మీరేకొద్దిరి” యజమాని నడల్లేడు. తాగుబోతులు తిట్టడం మానలేదు. పోలీసులు కొట్టడం మానలేదు.

* * * *

“శ్రద్ధానెంత” రాజుగారు అడిగారు.

“ముప్పైవేలంది !” జవాబువచ్చింది. క్యాషియర్నించి.

“చీచీ ! ఈ పోలీసు నాకొడుకులవల్ల ఎంతమాత్రం లాభంలేదు. ఏమయినా రోడ్లమీద ఎగర్లమేగానీ అసలు పనిచాతకాదు. మనయాపారం నడవటానికి వీల్లకన్న రాడికల్సుతోనే మాట్లాడితే షాగుంటుందేమో !” రాజుగారిమాటకి తలాడించారు మట్టా పున్నవాళ్ళు.

“కానీ పెద్దకొక్కుందండే ! అసలు రాడికల్సు ఎవరు ? ఆల్లనాయకుడెవడు ? ఆదెక్కడంటాడు ? ఆడితోమాట్లాడవెలాగ ?” ఇయన్నీకొక్కులుండే !”

“నీజవే. కాంగ్రేసుకీ, కమ్యూనిస్టుకీ అఫీసులంటూ తగలజ్ఞాయి. ఈల్ల కేపీలేదు ఆ ఒకటితోస్తోంది. రాడికల్సుతో చర్చలకి మనం సిద్ధవేసని వాడితో నీడితో అనాలి. ఈమాట ఎలాగో వాల్లకిజేరుస్తా. అప్పుడు మనకి దారిదొరికింది. ఇగంతకుమించి మార్గంలేదు” రాజుగారి మాటలకి మట్టుపున్నారంతా తలాడించారు.

“కానందయా, “ చర్చలకి మనకి పునాదిఏటి ? ఆల్లు ధరతగ్గించమంటున్నాడు గదా, తగ్గిస్తావనా ? లేదనా ? తగ్గిస్తే ఎంతకని ?” ఒకడు ప్రశ్నించాడు. ఆ ప్రశ్నించినవాడు డిపోలో సారాని కొలిచి అమ్మేవాడు.

“నిజవే. డ్రెస్సు-షన్నంటూపున్నాక నంగతేంటి ? దేనిమీదమాట్లాడదాం ?” పావలా పార్ట్నర్ అడిగాడు.

“అసల్నంగపేంటంటే ఆల్లడిగేమూడూప్రాయానికి పంచగ్రాముల సారాబోసినా మనకినష్టంలేదు. కానీ మనం జిచ్చుడు నాల్గన్నరకి అమ్ముతున్నాంగదా. అంచేత అద్దురూసాయి తగ్గిత్రామని అంటాం ఒప్పుకున్నారూ సరే ! మనికెట్లా గూలాభవే. లేనూ చర్చలు విఫలంఅని పేరెట్టేసి ఎలాగూ పోలీసుపోర్సు అదనంగా రోదోహంది గనక దాంతోమామూలా నడిపేస్తాం” రాజుగారు చెప్పారు.

“కానీ మనం మూడూపాయలకి వందగ్రాములు అమ్మినా మనకి లాభమేనని వాళ్లంటున్నారుగదా : అసలు మన బ్లాక్ షాపులసంగతి వాళ్లకెలా తెలుసు?” పావలా పార్వర్ అన్నాడు.

“తెలికపోడానికి ఇదేమన్నా స్వగ్లింగా? గూడుపులానీయా? పబ్లిక్ గా దోపు కోడమేగ : ఆమాత్రం తెలీదేటి? అసలు నీకోసంగతెల్సా? మష్టగ్లిర షాపులు తీసుకున్న చాలామంది మాజీరాడికల్సేగా :” రాజగారి మాటకి ఆద్యోచ్చి.

“శ్యాశ్యా : ఆల్లరాడికల్సేంటండీ : వీతలు వట్టేనాయాళ్ల రాడికల్సు అలగుంటా రేటండీ : ఈలంతా దొంగ రాడికల్సు.”

“రాడికల్సుకీ ఈలకీ నమ్మందం లేదంచేలేదు. ఉందంచే ఉంది. ఈలు గూడా ఒగప్పుడు రాడికల్సేగానిండి తర్వాతర్వాత పోలీసులబయానికీ, ఇతరగొడవలకీ తప్పుకోలేక బయటికోచ్చీసినారండి. కానీ ఈల్లకి ఎవురు రాడికల్లో ఎవురుకాదో ఆల్ల నమ్మందాలెలాగుంటమా అన్నీతెల్సండి. అంచాత ఈల్లని మనం ఉపయోగిచ్చు కోవచ్చుండి ఈల్లదావరినే కూపీలాగించి ఆల్లని ఆరెస్టుజేపించేది : ఎలాగుంది వైడియా?” పావలా పార్వర్ని రాజగారు ప్రశంసా పూర్వకంగా చూశారు

“కూపీలాగిస్తావా? ఆదెలా?” అడిగాడు.

“ఎలాగంచే ఈల్లంతా మేంగూడా రాడికల్సువే. మరిమాకు పలానాషాపులు ఇవ్వకపోతే మీమాములా ఎలానడస్తుందో చూస్తాం అని బెదరించి డిపాజిట్లుగూడా పెట్టుకుండా మష్టగ్లిర షాపులు కొట్టేశారుగా. అంచేత మనకీ మాత్రం సాయంతెయ్యక పోరు” పావలా పార్వర్ అన్నాడు.

“అదినీజవేగాని సొంతపార్టీకే దోహదంచేనే నాయాళ్ల మరిమనతో సరిగా వుంటారంటావా? అవతలజిల్లాలోగూడా ఇలాగే రాడికల్సుమీ అన్వేషి మాములాలో వాటా కొట్టేశారు. నిన్నటికీ నిన్న పక్కతాలుకామాములాలో ఏ పెట్టుబడి లేకుండా ఇవైపై పలావాటాగూడా ఇలాంటోడికి ఒగుడికిచ్చాంగద : రాడికల్సు పేరు జెప్పుకుని ఇలాంటెదవయేకాలేసేవోళ్ళకి అసలు రాడికల్సుకూపీ తెలుసుద్దా : ఈళ్ళని మనవే నమ్మడంలేదే ఆల్లలానమ్ముతారు?” రాజగారు అన్నారు.

“ప్రయత్నించుదాం నష్టమైతేలేదుగా” పావలాపార్వర్ అన్నాడు. 974

“మూడు ప్లాటూస్లు ఉన్నాయి. ఈ రాడికల్ నాయులని కోపిముక్కలకింద
 కరుగుతాం” ఇన్స్పెక్టర్ మోజెస్ జీపెక్కి అన్నాడు కానిస్టేబిల్స్ తో. అని
 “బ్రాహ్మణవాదకీపానీ” డ్రైవర్ ని హెచ్చరించాడు. డ్రైవర్ గేర్ నిగుద్ది ఆక్సిలెటర్ ని
 తన్నాడు.

పెంకుటింటి ముందు జీప్ అగింది. ఇంట్లో చేబలోవియ్యం పోసుకుని రాక్లీరు
 కున్నదవయసుశ్రీ బయటికివచ్చింది. ఇన్స్పెక్టర్ మోజెస్ ఆమెని తోసుకుని లోపలికి
 వెళ్ళాడు. మంచాన్ని ఎత్తేశాడు. బట్టలబీరువాని పడేశాడు. అతనితోపాటు వచ్చిన
 పోలీసులుగూడా ఇల్లంతా చిందరవందర చేశారు.

“ఎక్కడ నీకొడుకు ?” మోజెస్ ప్రశ్నకీ చేతలకీ అవాక్కయింది ఆ శ్రీ.

“ఏమోతెలిదు.” నీరసంగా అంది.

ఇల్లంతా వెతికాక ఎక్కడా కన్పించకపోవడంతో మధ్యగదిలో ఆమెని ఇంట
 రాగేట్ చేశాడు మోజెస్.

“ఏదే నీకొడుకు ?”

“తెలియదయ్యా !” ఆమె వణికిపోతూ అంది. లాతీతో ఒక్కచేశాడు
 మోజెస్. ఆమె అరిచి నేలమీద పడింది.

“చెప్పు ఎటువెళ్ళాడు ?” లాతీదెబ్బలు ప్రశ్నలు ఒకేసారి ఒకేవిధంగా ఆమెని
 గాయపరిచాయి.

“నాకేం తెలుసయ్యా ?” దీనంగా అంది.

మోజెస్ విసురుగా కర్రనిరూదించాడు. కర్రవిరిగిపోయింది. ఆమెనంతృప్తి
 కరమైన సమాధానం చెప్పడంలేదు. రెచ్చిపోయి వక్కనున్న పోలీసుచేతిలోని తుపాకీ
 తీసుకుని కిందపడివున్న ఆమె మెడకంటె ఎముకలమీదా వక్క ఎముకలమీదా తుపాకీ
 మడిమతో గుడ్డాడు.

ఎక్కడో ఏవో ఎమికలు పటపటమన్నాయి. బాధతో ఆశ్రీ గిలగిల్లాడింది.
 కేగులు చించుకునిపుట్టిన కొడుకుకోసం ఎముకలు విరగొట్టుకుంది తల్లి !

* * * *

అక్కరూ, అశోకూ ఇద్దరూ కానిస్టేబుళ్లు రాత్రి ఏడున్నర గంటలప్పుడు
 కర్రలుపుట్టుకుని గస్తీకని బయల్దేరారు. గంటసేపు అటూఇటూ తిరిగి ఓసారా
 కొట్లోకొచ్చారు.

అక్కడ బయట ముగ్గురు రిజర్వు పోలీసులూ లోపల ఒకతాగుబోతు వున్నాడు. వీళ్లని చూడగానే ఆ తాగుబోతు నటుక్కున గ్లాసులోదంతా మింగేసి బయటపడ్డాడు. షాపువాడు అకృష్ణి, అశోక్‌ని కోపంగాచూశాడు.

“గావాడు గట్ల ఉర్తుతున్నదేందిరభై” అక్కరు బెంచీమీదకూచుని షాపువాడితో అన్నాడు.

“మిమ్ముల సూశినంక ఇంకవాడు ఉంటడా? గీ రిజర్వోల్లంపె యాన్నుందో వచ్చిస్సరి మల్లపోతరు. మీరంపె ఇక్కడోల్లెనాయె, మొకాయ గుర్తుపెట్టుకోరా?” అన్నాడు షాపువాడు.

“నరెగని రొండుపాలునింపు నలిజంపుతాంది.” అశోక్ బోపీని బెంచీమీద పెడుచూ అన్నాడు.

“ఉద్దెరా?” షాపువాడన్నాడు.

“ఉద్దిరవీంది? దసర మామూలియ్యకనేపోతివి. గీదీనికే ఉద్దెరంటానవు?” అక్కర్ గుద్దెర్రజేశాడు.

“ఏంమూటగట్టుకపోతానమని మామూల్లియ్యాలె? ఈడికే నచ్చేసావయితాంది”.

“అరె పొయ్యవయా! ఏద్దెట్లయిలేంది? దసర లేకుంటబోయిందా మామూల్లు పొయ్యెటానికి? జమాననూంచీఉన్నది ఇయ్యాల ఏమొ కొత్తగజెవానవు” అక్కర్ కి కోపంవచ్చింది. షాపువాడు గొణుక్కుంటూ రెండుగ్లాసుల్లో రెండువందల సారా పోసిఇచ్చాడు. బయటఉన్న రిజర్వుపోలీసులు చూసీచూడనట్టు తలలు వక్కకులిప్పు కున్నారు.

“సోడలుగావాలె యాడున్నయి?” అశోక్ ఆడిగాడు.

“ఇంక అది ఇడ్డికిందికా?” ఏడ్వలేకనవ్వుతూ రెండుసోశాల్ని ‘కుయ్యో’ మనిపించాడు షాపువాడు.

“అరె మీరు గిట్ల డెర్సిన్నుమీదనే తాగుతెఎట్లబై” షాపువాడన్నాడు.

“ఎవడు ఊస్తున్నడురా తమ్మీ! మా యస్సయి మెజెస్ గాడయితె పోలీసు టీబుత్తెస్తపోయి బ్యాండి కేసులకు కేసులే ఏస్కోని గెట్టెవునెలకు తీస్తపోతడెతి కేనా? డెర్సిన్నుల ఉంటెవీంది? తాగి లొల్లిబెడ్డానమా?” అశోక్ సోడానికలుపుకుని నగం గ్లాసెడు ఒకేసారి ఖాళీచేశాడు.

అక్కర్ గూడా కాస్తతాగి గొంతునవరించుకుని ఒళ్లు జలదరించినట్లుగా “అరే ఏందిరతమ్మి! సార గమ్మతుగున్నుని” అన్నాడు.

“గింతంత తాగంగనె తమ్మున్నయిన్నా? సారనంగతి నాకేమెక్క? డిపోల కెల్లి ఎట్లచ్చింది అట్లనే అమ్ముతాన” అన్నాడు షాపువాడు.

“అట్లనా ఏదీ సీలుజూడనీ” అక్కరులేచాడు.

“అరే! ఏం సీలుజూస్త పయా! తాగిపోరాదు పోవినగద!” షాపువాడు వారించాడు అక్కరు మాటవినకుండా జాడీమీసీలు పరిశీలించాడు

“ఇదరావోదై” అశోక్ ని పిలిచాడు.

“అరే! ఏంది ఖాయిసాబ్! గిడేనామర్యాద? మీరు పొయ్యమన్నంతపోస్తినీ, మల్లగీకతలేంది?” షాపువాడు అశోక్ ని ఆపబోయాడు. అశోక్ షాపువాడి చెయ్యిని తీసేసి గద్దెఎక్కి జాడీసీలుని చూశాడు.

అది పగులగొట్టివుంది. షాపువాడి వైపుచూసి నవ్వాడు అశోక్.

“ఏందిరా? సీలుతీసేసి కల్తీ చేసి అమ్ముతానావు? ఇప్పుడు మేం రాబట్టిగాని లేకుంటే ఇండ్ల ఎంతనంపాయింఁచినవో మాకు తెలువకనేపోయ్యేది” అన్నాడు.

“ఇగ రారా పోరాలకు దిగిందా యవారం” షాపువాడు గొణుక్కుని “కాదు ఖాయిసాబ్ రిజాలకెల్లి దించుతాంటే పలిగిపోయింది. గట్లజేస్తనా, వాకిట్ల పోలీసు లను దెబ్బకొని!” అన్నాడు

అశోక్ కిందికిదిగి “తాగు” అన్నట్టు అక్కరువైపుచూసి గ్లాసుని ఖాళీచేశాడు. షాపువాడు స్వయంగా ఆరెండగ్లాసుల్ని అందుకుని మళ్ళీనింపి రెండోసోదాయిగూడా పోసిచ్చాడు.

అక్కరూ అశోకూ ముసీముసినవ్వులు నవ్వుకున్నారు. పదినిముషాల తర్వాత అశోక్ లేచి తలపైన బోపిపెట్టుకుని షాపువాడితో “తే” అన్నాడు.

షాపువాడు చెరిబదురూపాయలిచ్చాడు. అక్కరు కోపంగా “క్యానమకేరహో?” అన్నాడు. బయటినుంచి రిజర్వ్ పోలీసు తొంగిచూశాడు “క్యాఖాయ్” అన్నాడు నవ్వుచూ.

“కుచ్ నై జర మజాక్?” అన్నాడు అక్కరు.

షాపువాడు గణుక్కున చెరోపదిరూపాయలు ఇచ్చాడు.

అక్కరూ ఆశోక్ లాతీలూపుకుంటూ రోడ్డుమీదపడ్డారు.

“అరే! పైసపైసకు నస్తానంగదరా! ఈ రాడికర్స్ లొల్లి జెయ్యబట్టి ఎవడు మామూల్లడిగినా ఇస్తలేడు. ఈండ్ల నంగతేందోగని రోజుపొద్దుగూకినాక పరిశానయి తాంది” ఆశోక్ అన్నాడు.

“నహీ హై యేతోపరీషాన్” అక్కర్ అన్నాడు.

ఆ నందులో ఒక పాన్ షాపువుంది. అప్పుడు రాత్రి తొమ్మిదిదాటింది.

చలికాలం గావటంవల్ల జనం ఎవరూలేదు. ఆశోక్ ఆ పాన్ షాపు దగ్గరఆగి “పాంచ్ చార్మినార్ గోల్డ్ డేవో” అన్నాడు.

షాపువాడు ఇచ్చాడు. ఆశోక్ ఒక సిగరెటుతీసి అంటించుకుంటూండగా ఒక కుర్రాడు వచ్చాడు. అతడికి ఇరవైపేళ్లున్నాయి. గడ్డం అంగుళంమందాన పెరిగి పుంది. భుజానికో నందివుంది. అతణ్ణి అనుమానంగా చూశాడు. “భుజానికి అవేంటియి?” అన్నాడు కుర్రాడితో.

“రంగు బ్రిష్ లు” అన్నాడు కుర్రాడు.

“బ్రిష్ లా? ఎందుకు?” నోట్లోనుంచి సిగరెటు తీశాడు ఆశోక్. కుర్రాడు బెచిరాడు.

అక్కరు వాణ్ణి కాలరుపట్టుకున్నాడు. “అరేఏందిరా రాడికలోనివా? రాత్రి పూట గోడలమీద రాస్తానావుర” అన్నాడు.

కుర్రాడు అడ్డంగా తలూపాడు. “ఉహూకాదు. నేను ఇండ్లదర్వాజలకు ఓంగులుగిట్లవీస్త. రాడికల్లుకాదు” అన్నాడు.

“బిడ్డా! నల్లగున్నువు. గడ్డంబెంచుకున్నువు. నంకకు బ్యాగున్నుది. దాంట్ల బ్రిష్ లున్నాయి. ఇంకేందిరో నువ్వు రాడికల్ వే. చల్ నడుపుబేటా! మీరు జెయ్యబట్టి ఈ సలిల నచ్చుకుంట తిరుగుతానం ఆహూనిలేకుంట! నడువు నడువు” అక్కరు అతన్ని ముందుకుతోశాడు.

“అరే! నేను రాడికలుకాదు సార్! నాకేందెల్వది రేపు పొద్దుగాల రొండిండ్లు కాంట్రాక్టుబట్టిన. రంగులెయ్యాలె పోసీయిని” బతిమాలాడు.

“నడుపుబే. పిచ్చుకుంట నచ్చాయిజేత్తానవు అప్పేకో చమ్మాదేతేరే? పండ్రా సార్ కే నర్సిస్ హై” ఆశోకుడు లాతీతో ఎదాపెదా బాదాడు.

మూడు స్థానాల్లో రిజర్వు పోలీసులు నగరంలో దిగారు. ఎక్కడచూసినా ఊళ్లో పోలీసులే. రాత్రి ఏడుదాటితే ఏయింకొక్క రోడ్డుమీదకనవచ్చా ప్రశ్నలతో వేధిస్తున్నారు ఆసుమానంగా కనిపిస్తే లాకప్ లో చిత్రహింసలకు గురిచేస్తున్నారు. ఎక్కడచూసినా పోలీసుల దౌర్జన్యాల గూర్చిన మాటే !

రామయ్య. సోమయ్య కలితారు ఇద్దరూ సారాజాతల యజమాణ్లే.

“వౌత్తగ పోలీసులను పిలిపిచ్చినట్లుగదా ?” రామయ్య అన్నాడు.

“పోలీసులనే గాదు మన కాంట్రాక్టరుకు రొండు కమ్మీనిస్టుపార్టీల మద్దతు గూడవున్నదట ఎందుకంటే పక్క-జిల్లా కమ్మీనిస్టులీడరు మనదాంట్ల పార్టీలట అవు తలజిల్లాలల్ల నుంచి పార్టీమనషులనుగూడా తెచ్చిస్తూ. కాని ఏమైంది వాళ్లతోని ?” సోమయ్య అడిగాడు.

“నాలోజిల్లించి జరలొల్లి తక్కువగాలేదా ?”

“ఏంతక్కువైంది ? ఇదివరకంటే వందరూపాయలు ఎక్కువ అమ్ముతాంది కని నాషాపుకాడ నలుగురు పోలీసులకాపలా; నలుగురికి నాలుగు పదిహేనుల అరవైరూపాయలబిల్లా, టోజనాలకోగరనై, తాగుదోఇరవై వందరూపాయలు అటేపోతున్నాయి. ఏంమిగులుతాంది : వట్టిపోలీసులున్నప్పుడు వచ్చినంత మందిగూడ ఈ చిప్పపోలీసు లాన్నప్పుడు వస్తలేరు. ఇంకెందుకయీ ఈ పోలీసు ?” సోమయ్య మాటలు రామయ్య విన్నాడు. నిజంతప్ప కల్తీ ఏమాత్రంలేదు ఆ మాటల్లో.

“పోలీసులతోటి ఏమన్నఅంబుద్దా అనలు ?”

“ఏంగాదు వూతె పోజులుగొట్టుతుండక వీల్లకు గంటే వీల్లనుబట్టుకొని ఎందు కమ్మాలెమనం ? అమ్మినాగూడా మనకొచ్చే కమ్మిషను ఏమన్నపెరిగిందా ? ఆయింత మూడు ముడికాన్ల కమ్మిషనుకోసం ప్రాజెభయంతోని యాపారందేనికి డెయ్యాలె ? అమ్మకపోతేపోసి మనకు డొయ్యేది ఆమూడుకాన్లగదా : ఇది ఆటో ఇటో తేలేదాక మనంగూడ నప్పుడుచెయ్యకుంట ఊకుంటే అయిపాయి. మనకెందుకట ఈపీకు లాట ?” సోమయ్య అన్నదివిని రామయ్య తల వూపాడు. “నిజమే” అని ఎవరి దోవన వాళ్లు వెళ్ళారు.

* * * *

“రంగారావునిపిలు !” రాజుగారు పావలాపార్టీతో చెప్పాడు. కాసేపటికి రంగారావు వచ్చాక

“కాలేజీ ఆడిటోరియంలో నీ ఆర్చీక్యాంపుందినూడూ : అక్కడికో బస్తాడు కూరగాయలు పంపించవయ్యా : ఇప్పుడే వాడెవుడో పోన్లేసేడు” అన్నారు రాజుగారు.

“ఎక్కడండీ కాలేజీ?” రంగరావు అడిగాడు. రాజుగారు విసుగ్గా చూశారు.

“యూనివర్సిటీవాళ్ళూ పోలీసుసభ పెట్టేరుమాడు : ఆ ఆడిటోరియంలోనే ఇప్పుడు క్యాంపుపెట్టేరు” అన్నారు. రంగరావుకి అర్థమైంది.

ఆతడు వెళ్ళిపోగానే రాజుగారు పార్టీలోకి వెళ్ళి “అనుకోంగానీ, కొన్ని కొన్ని పనులకి అనుకోని సంబంధాలుంటాయయ్యా : యూనివర్సిటీలో కొందరు తెచ్చెయ్యే పోలీసు డిపార్ట్మెంటిప్పుడు యలాగుంది, మరెలాగుంటే బాగుంటుంది అన్నెన్ని ఓ సభపెట్టేరు. దాంట్లో పెద్దపెద్ద పోలీసాఫీసర్లంతా తెచ్చెయ్యే దంచే సుకో. తర్వాత కలట్రా ఓసారి నాతో అదీ ఇదీ మాట్లాడుతూ మనకి కలెక్టర్ పోలీసులూ ఉన్నారండీ అన్నారు. అట్లండటం మనకి నాలాభంబంబం. ఎందుకంటే ఈల్లలాగా కనిపించేట్టు తుపాకుల్తో గాకుండా కనిపించకుండా పన్నెత్తారట. పైగా ఆపని తాము జేతున్నామని ఆర్మీకి తెలిపేయాలి గూడా లేదట. కొంతమంది కథలూ, పాట్లూ గీతే వోళ్లు. మేవే తెలివిగలోళ్లం మాలెక్కలూ, సిద్ధాంతాలతోనే లోకం నడుస్తోందనుకునే ఎవరినన్నామనూ ఈళ్లలో ఉంటారు ఆళ్లకనలు బుద్ధుండదు. ఉండట్లెన్ని సారా ద్రమ్యుంతునోటితో చెప్పకుంటూ వుంటారు. ఆదేం మాట్లాడినా మనం థేట్ థేట్, యూజెప్పేస్తా, అర్గదీ సంగతి అంటూవుంటే ఆడు మనకి ఈ కలెక్టర్ పోలీసుపని ఆడికి తెలికుండానే జేత్తాడు.” రాజుగారు చెప్పడం ముగించాక పావలా పార్టీలో అన్నారు.

“ఈళ్లపని సరేగానీండి ఇయాళ మనూల్లో చీఫ్ మినిస్టరున్నాడు గదా : మన బాధలు స్వయంగా ఆరికి తెప్పకుంటే బాగుంటుంది గదండీ !”

“సర్వరే : మనం డవిరెట్టుగా ఎల్లి చెప్పకుంటాముటయ్యా : మెథ్రాసులో నైతే నేను హ్యూస్టన్ లో ఆయన వీరో గనక బాగుండేదేవో గానీ ఇక్కడ పొజిషను మారిపోయిందిగా. నేను సారాకాంట్రాక్టర్ని ఆయనేమో ముఖ్యమంత్రి : మనం ఆయన గురితెల్లడం ఎప్పడన్నామనూ కాదనుకో. రేపొద్దున ఏదన్నా జరిగితే సారావాడూ ఈమా కలిసే ఇదంతా జేతారన్నెప్పి అన్నెంట్లో ఆయనకెంత అపర్జిష్ట : అంచేత ఈ జిల్లా పార్టీ అధ్యక్షుడు మనదేగా, ఆడితో జిల్లా సంగతంతా చీఫ్ మినిస్టరు కేబిలో ఉదే ఏర్పాటు జేతే ఉంచాలే” రాజుగారు నవ్వారు.

పొద్దున్నెంచి పోలీసు వాహనాలూ, వాటితో పోటీ పడుతున్నట్టుగా ఇతర ప్రభుత్వవాహనాలూ రోడ్లమీద పిచ్చికుక్కల్లా పరిగెడుతుంటే ప్రజలు విస్తుపోలేదు. ఈ రకం వాహనాల హడావిడి, పోలీసుల తుపాకులూ, సన్నీలూ అంతావారికి మామూలై పోయింది. ఎవరైనా చుట్టాలుపన్నే ఇంతమంది పోలీసులపున్నాళ్లో మీరు ఎలాజీవిస్తున్నారని ఆశ్చర్యపోవటం ఆ నగరవాసులకే ఆశ్చర్యం :

ఆరోజు ఆ నగరానికి ముఖ్యమంత్రి వచ్చాడు కాబట్టి మూడురోడ్ల కూడలిదగ్గర పోలీసుల బందోబస్తు ఎక్కువగావుంది. జనాన్ని గుంపుగారానియకుండా అడ్డుపడి ఒక్కొక్కణ్ణే ఫిల్టర్ చేసి పంపుతున్నారు పోలీసులు అందుకైరణం ముఖ్యమంత్రి బసచేసిన గెస్ట్ హౌస్ ఆరోడ్డునే వుండటం.

కొన్ని పదిలమంది పోలీసు కానిస్టేబుల్లు, ఐదారుగురుయస్సైలూ, ఇద్దరు ముగ్గురు సిబిలూ, డీఎస్పీలూ, ఎస్పీ, కలెక్టరూ వగైరా యంత్రాంగం అంతామారణాయుధాలతో మోహరించి సంఘ వ్యతిరేకకర్తులు ప్రవేశించకుండా కాపలాకాస్తున్న ఆరోడ్డుమీద ముఖ్యమంత్రిగారి వజ్రఖచితకర్ణపుటాలను పోకిననినాదాలు ఏమిటంటే

- “రాడికర్న్స్ దొర్లవ్యం నశించాలి”
- “ఊరూరికీ, ప్రతికాలేజీకీ పోలీసు క్యాంపు కావాలి”
- “రాషాయవేపులం, ప్రజల గుండె తోయ్యటం”

ఇంతపకడ్బందీగావున్నా ఈనినాదాలేమిటని ముఖ్యమంత్రి ఆశ్చర్యపోలేదు. కలెక్టరుకాము రాడికర్న్స్ ని ఎలా అజీచేశారో ముఖ్యమంత్రికి వివరించాడు. ఇంకా వివరాలకోసం తక్షణమే పోలీసు రాష్ట్రాధిపతికార్యాలతో, జిల్లాపాలనా యంత్రాంగంలో సమావేశం ఏర్పరిచాడు. ఆ సమావేశం జరిగే హాలులోకి అందరూ ప్రవేశించక కలెక్టరుగారు స్వయంగా తలుపులుమూశారు.

కాసేపటికి.....

నగరం నడిబొడ్డున, ఐదారుగురు సాయుధ పోలీసులు ఎప్పుడూ మృత్యు దూతల్లా పర్యవేక్షిస్తుంటే, రద్దీగావున్న మూడురోడ్లకూడలి మీద ప్రధాన పోలీసు కార్యాలయానికి రైఫిల్ రేంజిలో ముఖ్యమంత్రి బసకి నైరవ్వేమి డూరింపున్న సాదా దుకాణం మీద రాడికర్న్స్ దాడిచేసి దాన్ని తగలదెట్టారని వార్తవచ్చింది.